

Komisija navaja en sam pritožbeni razlog, in sicer da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da sta obrazložitev sporne odločbe in jezikovna ureditev, določena v razpisu natečaja, tesno povezani, s čimer je priznalo, da je tožbeni razlog glede nezakonitosti te jezikovne ureditve dopusten.

Ta edini pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele:

- (1) Na prvem mestu, Splošno sodišče je v točki 54 izpodbijane sodbe napačno pravno opredelilo dejstva s tem, da je iz ocene, ki jo je tožeča stranka na prvi stopnji dobila za splošno sposobnost „komunikacija“, sklepalo, da sta jezikovna ureditev natečaja in obrazložitev sporne odločbe tesno povezani.
- (2) Na drugem mestu, v točkah od 55 do 57 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče napačno pravno opredelilo dejstva s tem, da je tesno povezavo priznalo na podlagi tega, da je kandidatki preizkuse težje opravljati v njegovem drugem kot pa v materinem jeziku. Splošno sodišče je tudi izkrivilo dokaze s tem, da je zanemarilo dejstvo, da sta druga jezika, ki ju tožeča stranka na prvi stopnji najbolj obvlada, angleščina in francoščina. Omejitev izbire drugega jezika na angleščino, francoščino in nemščino je torej ni mogla v ničemer prikrajšati.
- (3) Na tretjem in zadnjem mestu, v točki 58 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče napačno opredelilo dejstva s tem, da je tesno povezavo utemeljilo tudi z dejstvom, da je tožeča stranka na prvi stopnji pisni preizkus morala opravljati z drugačno vrsto tipkovnice, kot je QWERTY-PT, ki jo je navajena uporabljati. Prvič, to ni v ničemer povezano z obrazložitvijo sporne odločbe. Drugič, čeprav EPSO omogoča le omejeno izbiro vrst tipkovic (AZERTY, QWERTY-EN in QWERTZ-DE), je ta problematika različna od problematike jezikovne ureditve natečaja.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Mainz (Nemčija) 31. avgusta 2021 – ID/Stadt Mainz

(Zadeva C-544/21)

(2022/C 2/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Mainz

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ID

Tožena stranka: Stadt Mainz

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali iz prava Unije, zlasti iz člena 4(3) [PEU] ter členov 288, tretji odstavek, in 260(1) PDEU, izhaja, da člen 15(1), (2)(g) in (3) Direktive 2006/123/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (v nadaljevanju: Direktiva o storitvah) v okviru sodnega postopka, ki poteka med posameznikom, učinkuje neposredno, tako da je treba opustiti uporabo nacionalne ureditve iz člena 4 nemške Verordnung über die Honorare für Architekten- und Ingenieurleistungen (uredba o honorarjih za arhitekturne in inženirske storitve) iz leta 1996 v različici iz leta 2002 (v nadaljevanju: HOAI 2002), ki je v nasprotju s to direktivo in v skladu s katero so – razen v določenih izjemnih primerih – najnižje tarife za storitve načrtovanja in nadzora, ki jih opravljajo arhitekti in inženirji, določene s to uredbo, obvezne ter je dogovor o honorarju v pogodbah z arhitekti ali inženirji, v katerem so dogovorjene tarife, ki so nižje od najnižjih, neveljaven, tudi če gre za zahtevke iz pogodbe o delu arhitekta, ki je bila sklenjena leta 2004, torej pred sprejetjem Direktive o storitvah?

2. če je odgovor na vprašanje (a) nikalen:

- (a) Ali je treba člen 49 PDEU (prej člen 43 PES) razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je člen 4 HOAI 2002, v skladu s katerim so v tej uredbi določene najnižje tarife za storitve načrtovanja in nadzora, ki jih opravljajo arhitekti in inženirji, obvezne, razen v določenih izjemnih primerih, in da je dogovor o honorarju, ki je nižji od najnižjih tarif, v pogodbah, sklenjenih z arhitekti ali inženirji, neveljaven, oziroma ali taka nacionalna ureditev pomeni kršitev člena 49 PDEU (prej člen 43 EGS)?
- (b) če je odgovor na navedeno vprašanje pritrdilen: Ali iz take kršitve izhaja, da se v sodnem postopku, ki poteka med posameznikoma, nacionalnih pravil o obveznih najnižjih tarifah (v tem primeru: člena 4 HOAI 2002) ne sme več uporabiti?

(¹) Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL 2006, L 376, str. 36).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemčija)
7. septembra 2021 – FT/Land Hessen

(Zadeva C-552/21)

(2022/C 2/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: FT

Tožena stranka: Land Hessen

Intervenient: SCHUFA Holding AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 77(1) v povezavi s členom 78(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov (¹) razlagati tako, da ima odločitev nadzornega organa, o kateri ta obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki,
- (a) naravo odločbe o peticiji? To pomeni, da je sodni nadzor nad odločbo nadzornega organa o pritožbi v skladu s členom 78(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov načeloma omejen na to, ali je organ pritožbo obravnaval, ustrezno preučil predmet pritožbe in pritožnika obvestil o izidu preučitve,
- ali pa
- (b) jo je treba razumeti kot meritorno odločitev organa? To pomeni, da sodni nadzor nad odločbo nadzornega organa o pritožbi v skladu s členom 78(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov pripelje do tega, da mora sodišče meritorno odločitev v celoti vsebinsko preučiti, pri čemer lahko sodišče v posameznem primeru – na primer pri redukciji prostega preudarka na ničlo – nadzornemu organu naloži tudi konkreten ukrep v smislu člena 58 Splošne uredbe o varstvu podatkov.
2. Ali je shranjevanje podatkov pri zasebni družbi, specializirani za gospodarske informacije, v primeru osebnih podatkov iz javnega registra, kot so „nacionalne podatkovne baze“ v smislu člena 79(4) in (5) Uredbe (EU) 2015/848 (²), ki se shranjujejo brez konkretnega razloga, da bi te družbe lahko v primeru poizvedbe posredovale informacije, združljivo s členoma 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?